

strategi, og som løb fra de fælles forpligtelser, som regeringen havde indgået.

Jeg tænker her helt konkret på Socialdemokratiets nuværende formand hr. Mogens Lykke-toft og hans udtalelser om bl.a. Nicaragua, hvorom det hedder følgende: Et lille land, der bruger kunst og kultur som våben og næring i kampen for en bedre fremtid. Eller udsagnet om Cuba, der hedder, at Cuba med landets særlige historiske og kulturelle og klimatiske særpræg har gennemført en charmerende sambasocialistisk variant på et sovjetkommunistisk grundlag.

Vi har endnu ikke hørt en erkendelse af, at man er blevet klogere. Vi hører stadig en fortsat antiamerikansk retorik, som næppe kan leveres bedre af selv den yderste venstrefløj, som naturligvis ikke er blevet klogere. Så fred være med dem.

Men det er vigtigt at sikre, at Socialdemokratiet er på vej mod den rigtige linje, som vi kendte fra H.C. Hansens og Hedtofts sikkerhedspolitik. Og med de fornuftige meldinger, der er kommet fra de yngre Socialdemokrater, tyder meget på, at de er på vej den vej.

For mig er det vigtigt at slå fast, at det er særdeles centralt at få skrevet kapitlet i danmarkshistorien om Danmark og den kolde krig. Men den historie skal behandles, så et bredt udsnit af befolkningen føler, at det er den korrekte historie, der bliver fortalt åbent og fair. Det kan man ikke regne med, hvis det bliver et politisk udpeget historikerhold, der sættes på opgaven. Uanset kvalifikationer vil de historikere, der sættes på opgaven på en sådan måde, på forhånd have en ret umulig situation. Det er derfor den rigtige strategi, regeringen har valgt.

Der var i forvejen i DUPI-regi en koldkrigsudredning i gang, men den rummede alvorlige mangler, fordi den havde et meget snævert mandat, som der er rettet op på.

Venstre ser frem til udredningen omkring den kolde krig med det udvidede kommissorium. Det er nemlig en central problemstilling, at vi som land kommer overens med vores fortid. Fremtiden bliver da meget lettere at håndtere.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Ganske forventeligt brugte Venstre sit ordførerindlæg til at forsøge at problematisere Socialdemokratiets rolle i den kolde krig. Der synes jeg i øvrigt også man skal prøve at studere historien lidt mere indgående; så vil man forstå, at er der nogen, som jeg nævnte tidligere, der på den ene

side kæmpede mod de kommunistiske totalitære kræfter, så var det socialdemokrater. Var der mange i Østeuropa og Sovjetunionen, der rent faktisk mistede livet, så var det socialdemokrater. Var der nogen, som kæmpede også i Danmark lige efter Anden Verdenskrig, så var det Socialdemokratiet, der gik i spidsen for kampen mod kommunismen ude på hver enkelt arbejdsplads. Så jeg synes, at man skulle prøve at studere historien lidt nærmere.

Så vil jeg bare omkring den såkaldte fodnotepolitik stille Venstres ordfører ét spørgsmål: Var problemet ikke snarere, at der var et flertal i Folketinget imod regeringens politik? Så det naturlige spørgsmål må jo være: Hvorfor tog regeringen ikke konsekvensen og gik af, når der var et flertal i Folketinget imod den? Hvorfor blev regeringen siddende? Det er jo det, der er det tankevækkende omkring fodnotepolitikken, nemlig at regeringen blev siddende, til trods for at et flertal i Folketinget var imod dens politik, og det synes jeg ikke at Venstre svarede på i ordførertalen.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nogle gange kan man jo undre sig over, at der overhovedet er behov for undersøgelsen, for konklusionen er jo skrevet på forhånd. Det er jo også det, vi hører her fra Venstres ordfører: Hvem der var de gode, og hvem der var de dårlige, hvem der havde ret, og hvem der ikke havde ret, det ligger fuldstændig lige for og skal bare afdækkes. Jeg ved ikke, om det er en god historisk metode, at man siger, at vi har en konklusion, og nu gælder det for forskerne om at få afdækket den konklusion.

Hvis det her derfor skal have nogen mening, så må det være at give forskerne frie hænder til at kigge i hele området: Hvad skete der omkring den kolde krig? Det er jo meget tydeligt, som debatten skrider frem, at det ønsker hverken Venstre eller statsministeren, og det er måske ikke så tilfældigt. For det, man ønsker, er en bestemt del, der handler om trusler mod Danmark, og det er det. Derudover vil man give arkivadgang til de folk, som ikke måtte være med i den oprindelige undersøgelse, hvorimod alt det andet stadig væk er lukket land takket være den stramme arkivlovgivning, som Venstre og Dansk Folkeparti forsvare.

Jeg vil derfor godt til sidst spørge, om Venstres ordfører virkelig ikke mener, at der er be-